

Carmen OPRIT-MAFTEI
Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

ASPECTE TOPONIMICE ALE ZONEI PORT A ORAȘULUI GALAȚI

Introducere

Pasiunea pentru toponimie a atras în timp deopotrivă geografi, istorici și lingviști, preocupați de aspectele geografice, de evenimentele și faptele istorice ce s-au petrecut în zona respectivă și de modul cum a evoluat lexicul limbii române în timp. Prezentul studiu se bazează pe cercetări fundamentale de mare amploare, teze de doctorat și articole științifice semnate de nume cunoscute, cum ar fi Iorgu Iordan, Marius Sala, Paul Păltănea, Dragoș Moldovanu, Adrian Rezeanu și alții, care au studiat toponimia sistematic din diferite perspective. Lingviștii subliniază faptul că toponimia joacă un rol important în cunoașterea istoriei unui popor [Sala, 1964], reprezentând

„o adevărată arhivă unde se păstrează amintirea atâtor evenimente sociale, politice, economice, care au avut un ecou deosebit în viața colectivității umane, lăsând urme temporare ori permanente chiar în sufletul acesteia” [Iordan, 1963: 10].

Definită pe scurt drept „studiu etimologic al numelor de locuri” [*Mic dicționar*, 1995: VII, *apud* Petar Skok] și percepută ca un fenomen social, toponimia joacă un rol important în cunoașterea trecutului unei anumite zone. Astfel s-a evidențiat faptul că există o conexiune directă între istorie și toponimie,

„o autentică arhivă, care, păstrând amintirea unor evenimente, întâmplări și fapte, de regulă nementionate în documente, se constituie în același timp, într-o adevărată istorie nescrisă a unui popor” [Turlan, 1995:65].

Orice studiu toponimic presupune o abordare interdisciplinară complexă, care implică elemente din istorie, geografie și lingvistică. Pentru a putea discuta despre câteva aspecte toponimice legate de zona portului Galați, începem prin a face câteva precizări legate de istoria tumultuoasă a acestui oraș.

Atacat de turci, tătari și ruși, lovit în repetate rânduri de ciumă, incendii și inundații, bombardat masiv de două ori în istoria sa, Galațiul, oraș de graniță, a fost reconstruit de fiecare dată. Forma actuală este complet

diferită de cum arăta în vremurile de demult, aeroportul, palatele somptuoase, vilele cochete, prăvăliile, hanurile, sinagogile și multe dintre vechile biserici au dispărut în negură, fiind distruse în bombardamente sau demolate de comuniști.

Glosar toponimic

Cercetările întreprinse până acum s-au axat pe caracteristicile istorice, geografice, culturale, sociale și economice cu scopul de a obține o imagine de ansamblu a materialului toponimic.

Deși toponimia urbană reprezintă „o realitate lingvistico-socială și culturală cu largi implicații în viața citadină” [Rezeanu & Modoran, 1996: 115] nu există o formulă toponimică urbană națională ce poate fi aplicată tuturor orașelor ori vreun sistem unitar al denumirilor. [Rezeanu & Modoran, 1997: 319]

Numele de străzi și alte toponime urbane au fost studiate de-a lungul timpului de numeroși specialiști, cât și de oameni pasionați de acest domeniu și de istorie. Dacă în trecut denumirile atribuite străzilor aveau o funcție practică în mentalul colectiv și erau influențate de diferiți factori economici, sociali ori culturali cum ar fi nume de instituții sau biserici care se aflau în zona respectivă, nume de bresle, caracteristici ale zonei ori de geografia locului (toponime populare), în perioada de tranziție, toponimele urbane (denumiri oficiale), pe lângă faptul că înlocuiesc apelativele de *uliță* ori *drum* cu *stradă*, schimbă (în unele cazuri complet) denumirea străzilor. Evident, epocile se întrepătrund și se păstrează și până astăzi elemente din perioade diferite.

Toponimia furnizează informații esențiale despre ocupațiile sau meseriile din trecut ale locuitorilor unei zone. În 1866 Galațiul era împărțit în cinci cvartaluri [Pușcașu, 2009]; zona portului de astăzi făcea parte din primul cvartal, ce era format mai multe mahalale: *Dogarilor*, *Valea Dunării*, *Cărămidăria veche*, *Bădălan*, *Mahalaua nouă*, *Pescăria* și *Sf. Apostoli*.

Cum meșteșugurile și comerțul au avut un rol deosebit de important în dezvoltarea târgului și în viața economică, ulițele capătă fie numele breslelor de meșteșugari ce locuiau în zonă și astfel aflăm despre *Ulița covacilor*, *Ulița cazangiiilor*, *Ulița bogaseriei*, *Ulița cojocarilor*, *Ulița căsăpiei*, *Ulița făinăriei*, *Ulița dogarilor*, *Ulița cărămidăriei*, *Ulița lemnari*, *Ulița morilor*, *Ulița morarilor*, *Ulița pescăriilor*, *Ulița căruțașilor*, fie denumiri legate de activitatea comercială: *Ulița schelei*, *Ulița hambarelor*, *Ulița cerealelor*, *Ulița drumul schelei* [Brezeanu & Munteanu, 1972:64].

Aflăm astfel despre strada *Vadul Sacalelor*, denumire păstrată până în momentul actual, că și-a dobândit numele datorită vânzătorilor de apă (*sacagii*), care cărau și vindeau apa de Dunăre (tratată ulterior cu piatră acră pentru a putea fi consumată) în butoaie așezate pe un cadru cu două sau cu patru roți, numite – *sacale*, (termen provenit din limba turcă *saka*) [Dex, 1998, Cilincă, 2016]. În 1892 mai era cunoscut și sub denumirea de *Vadul Rașcu* [Pacu, 1892:80] sau *Vadul lui Bacalbașa* [Munteanu-Bîrlad, 1927].

Paul Păltănea [2008: 345] menționează că în 1846 se pavează ulițele din zona portului la recomandarea Comisiei Înfrumusețării. Astfel se lucrează la *Ulița Brașovenilor* (mai înainte se numea *Ulița Negustorilor*) care pornea din centrul orașului și cobora spre port. S-a scris despre ea că „*era una din cele mai frecventate, cu numeroase prăvălii de stofărie, mobile, ferărie și alte mărfuri, aduse de la Brașov cu carele mari, sau harabale numite brașovence*” [Munteanu-Bîrlad, 1927:6]. A dispărut odată cu lucrările de sistematizare. În același document este menționată și *Ulița Covacilor*, care se afla la capătul Uliței Brașovenilor. Ulterior a devenit *Strada Speranței*, iar mai târziu *Strada Colonel Joseph Boyle* (după numele colonelului de origine canadiană, despre care s-a scris că a fost un diplomat de excepție și că a jucat un rol important în istoria României).

Aflăm din *Cartea județului Covurlui* a lui Moise Pacu (1891) că unele dintre cele mai importante străzi din Galați, din valea orașului, la vremea respectivă erau strada *Ceres*, *Portului*, *Dogăriei*, *Nouă*, *Gărei No.8* și că denumirile acestor străzi au fost stabilite în 1884.

Strada Ceres începea din strada *Portului* și se termina în strada *El. Rădulescu*. I se schimbă denumirea în *Ana Ipătescu*. Dintre principalele clădiri aflate pe strada *Ceres* menționate în *Planul Municipiului Galați* din 1914, figurează *Atelierele Fernic* (punctul de plecare al Șantierului Naval Galați), o moară și *Fabrica de uleiuri Binerman*, care a supraviețuit timpurilor și devenit *Fabrica de ulei Prutul* de azi, situată pe strada *Ana Ipătescu*, nr. 12.

Strada Portului s-a numit în trecut *Ulița Schelei și Basarabiei* [Munteanu-Bîrlad, 1927] și figurează cu actuala denumire din 1884 [Pacu, 1891]. Dintre clădirile principale situate pe strada *Portului*, ce figurau în *Planul Municipiului Galați* din 1914, menționăm *Agencia Navală Egeea*, *Agencia Navală Florio Rubatino*, *Agencia Navală Fraissinet*, *Pescăria*, *Uzina Electrică*, *Cazarma Grăniceri*, *Agencia Navală Lloyd Austria*, *Agencia Navală pe Dunăre D.D.S.G.*, *Agencia Navală Rusă*, *Comandamentul Marinei Militare*, *Agencia Navală pe Dunăre Ungare*, *Debarcaderul pasageri nav. pe Dunăre Austria*, *Serviciul naval fluvial român Marfă*, *Camera de comerț*, *Serviciul N.F.R. (pasageri)* și *Bursa*, „unde

se fac afacerile, ... unde se pierde la joc ceea ce s-a câștigat din afaceri" [Tatu, 2008:146].

Strada Dogăriei se numea *Ulița Dogarilor* în trecut [Munteanu-Bîrlad, 1927], iar în perioada interbelică s-a numit pentru o perioadă *Strada Avocat Thenea* < *Theodor Thenea* [Nanu, 1925]. Figurează pe această stradă, pe harta din 1914, o sinagogă și *Fabrica de paste făinoase Josiek*, care a fost avariată în timpul bombardamentelor. Ulterior a fost reconstruită și a devenit *Fabrica de biscuiți „Dunăreana”* după naționalizare. Astăzi mai există doar clădirea pustie de pe strada Dogăriei nr. 111, care mai amintește de vremurile de demult.

Strada Nouă începea în *strada Ceres* și se termina în *strada Șalupei*, cele două străzi figurează azi cu numele de *strada Alexandru Moruzzi*, în cinstea primarului municipiului Galați, ales de două ori. Intuind potențialul portului, *Alexandru Moruzzi* a investit în modernizarea și extinderea acestuia. Rămâne în istoria orașului pentru primul plan de sistematizare a orașului, pe lângă faptul că a introdus rețeaua de canalizare și sistemul de iluminat public, a alimentat orașul cu apă potabilă și a pavat străzile cu piatră cubică [Pacu, 1891]. *Strada Gărei no. 8* începea în *strada Portului* și se termina în *strada Șalupei* [Nanu, 1925], astăzi se numește strada Gării nr. 8.

Tudose Tatu (2008) în cartea sa, *Istoria trudită a fabricilor uitate*, ne povestește despre numeroase fabrici, uzine, ateliere și laboratoare, care au funcționat pe aceste străzi. Geografia zonei a trecut prin schimbări radicale, zona portului fiind bombardată în ambele războaie mondiale și a suferit pierderi majore, iar lucrările de sistematizare efectuate după război au impus o nouă formă. În perioada comunistă s-au dărâmat în această zonă imobile și lăcașuri de cult (printre care Biserica Sf. Gheorghe, sinagoga, geamia turcească) și s-au construit blocuri și garaje. Au dispărut multe străzi (*strada Sf. Apostoli, Pescarilor, Colonialelor*), altele au căpătat denumiri noi (*strada Nouă și Șalupei* devin *strada Alexandru Moruzzi*, *Ceres* → *Ana Ipătescu*, *Chihan Vodă* → *Sindicatelor*, *Deciană* → *George Enescu*, *Ortodoxă* → *Săliște*, și altele) și s-au lărgit străzile principale. Dintre clădirile importante care au supraviețuit timpului, majoritatea sunt la momentul actual părăsite și se află într-o stare avansată de degradare (dintre care menționăm *Pescăriile Statului* și clădirea *Fabricii de paste făinoase Josiek*).

Clasificări ale toponimelor

Specialiștii au propus în timp diferite sisteme de clasificare ale toponimelor. Aceste încercări de clasificare a toponimelor pornesc în general de la sensul, structura sau etimologia cuvintelor, sursele toponimelor fiind apelativele (stau la baza numelor topice și prezintă geografia locului, descriind forme de relief, flora, fauna, etc.), antroponimele (numele topice fac trimitere la numele proprietarilor ori întemeietorilor unor localități) și alte toponime (situație în care are loc un transfer de nume) [Mihali, 2013, 61-65]. Acest transfer *prin care un nume propriu (antroponim, toponim, hagionim etc.) este alocat unei alte entități decât cel pe care-l dobândește prin naștere sau prin formalitățile tradiționale specifice* [Popescu&Popescu, 2018: 840] a fost studiat în literatura de specialitate din diferite perspective.

Lingvistul Petar Skok [Mic dicționar, 1995:VII] propune o clasificare a acestora în toponime personale (formate de la nume de persoane) și toponime descriptive (formate de la apelative). Iorgu Iordan (1963) propune în studiul său de mare amploare dedicat toponimiei românești, patru categorii de toponime și anume toponime topografice, categorie foarte bine reprezentată, care include nume ce prezintă caracteristicile locului (formă, poziție, aspect, însușire a locului ori natura terenului), a doua categorie include toponimele sociale, ce au ca punct de plecare fapte sociale, urmează categoria toponimelor istorice, care fac trimitere la evenimente sau întâmplări din trecut și cea de-a patra categorie cuprinde toponimele psihologice, incluzând nume ce trădează o anumită atitudine ori trăsătură psihică.

Clasificarea bazată pe criterii semantice pe care o propunem în paginile următoare, se concentrează pe informațiile furnizate de *Planul Municipiului Galați*, harta realizată în 1914 și harta din 2005 atașată ghidului turistic Galați și are în vedere zona cuprinsă între strada Dogăriei și Calea Prutului.

Astfel, în ordine alfabetică, în 1914, existau următoarele străzi: *Ancorei, Apolon, Banului, Basarabiei, Berheciu, Calea Prutului, Canalului, Cantemir, Cărămidari, Ceres, Cetățuia, Cheiului, Chihan Vodă, Colonialelor, Comisiei, Congresului, Constandache, Cuza Vodă, Dacia, Danubiului, Davila, Deciană, Delfinului, Depoului, Dogăriei, Dosul Isforului, Dosul Moruzi, Dosul Vesufului, Elicei, Etnei, Gara no.8, Grivița, Isvor, Jupiter, Lemnari, Leului, Locomobilei, Mağasiilor, Milcov, Mircea Vodă, Nouă, Nordului, Ortodoxă, Penu, Pescarilor, Plevnei, Portului, Razei, Romașcan, Șalupei, Sculpturei, Sf. Apostoli, Vadul Cărăbuși, Vezufului, Tăuni, Tisa, Vasile Lupu.*

În harta din 2005 numărul acestora s-a redus semnificativ: *Alexandru Moruzzi, Ana Ipătescu, Apollon, Banului, Calea Prutului, Cărămidăriei, Cezar Boliac, Crișana, Daciei, Dacului, Delfinului, Dogăriei, Depoului, Dimitrie Cantemir, Elicei, Etna, Farului, Gării, Gh. Stroiciu, Ghecet, Gloriei, Griviței, Izvor, Jupiter, Lemnari, Leului, Lugoj, Marinei, Macazului, Mircea cel Bătrân, Nordului, Oltenița, Portului, Răsăritului, Săliște, Sculpturii, Sindicatelor, Siretului, Sulinei, Tăuni, Vadul Cărbuș, Vămii, Vasile Lupu, Vezuviului, Vulcan.*

Clasificare toponime	Nume de străzi în zona portului conform Planul Municipiului Galați 1914	Nume de străzi în zona portului conform hărții Galați 2005
Toponime care fac referire la meserii/ocupații:	<i>Cărămidari, Dogăriei, Lemnari, Pescarilor, Sculpturii</i>	<i>Cărămidăriei, Dogăriei, Lemnari, Sculpturii</i>
Toponime care fac referire la navigație/port, transportul feroviar, instituții sau construcții:	<i>Canalului, Cheiului, Depoului, Gara No.8, Magasiilor, Vămii, Cetățuia, Ancorei, Elicei, Portului, Locomobilei</i>	<i>Depoului, Farului, Vămii, Sindicatelor, Elicei, Marinei, Portului, Macazului, Gării</i>
Toponime formate de la nume de localități/aspecte geografice ori care fac referire la natură:	<i>Vezuful, Danubiului, Calea Prutului, Berheciu, Tisa, Izvor, Tăuni, Răsăritului, Vadul Cărbuși</i>	<i>Lugoj, Săliște, Sulinei, Siretului, Crișana, Oltenița, Vezuviului, Vulcan, Nordului, Calea Prutului, Izvor, Tăuni, Nordului, Vadul Cărbuș</i>
Toponime cu încărcătură istorică:	<i>Plevnei, Daciei, Grivița</i>	<i>Plevnei, Rahovei, Griviței, Gloriei, Dacului, Daciei</i>
Toponime care fac referire la religie:	<i>Ortodoxă, Sf. Apostoli</i>	-
Toponime care omagiază personalități istorice, locale sau oameni de cultură:	<i>Cantemir, Mircea Vodă, Cuza Vodă, Chihan Vodă, Constandache, Davila</i>	<i>Decebal, Alexandru Ioan Cuza, Mircea cel Bătrân, Vasile Lupu, Cantemir, Ana Ipătescu, Gh. Stroiciu, Alexandru Moruzzi,</i>

		<i>George Enescu, Cezar Boliac</i>
Toponime care fac referire la personaje mitologice:	<i>Apolon, Ceres, Jupiter</i>	<i>Apollon, Jupiter</i>
Toponime care fac referire la aspecte legislative sau la evoluția orașului:	<i>Congresului, Comisiei, Nouă</i>	-
Toponime care păstrează forme etimologice învechite:	<i>Dosul Isforului, Dosul Moruzi, Dosul Vesuful, Colonialelor</i>	<i>Ghecet</i>

În urma studierii numelor topice identificate în sursele menționate, se poate observa tendința locuitorilor zonei de a atribui străzilor denumiri care fac referire la ocupațiile sau la meseriile din trecut, denumiri impuse de numele breslelor ce se aflau pe câte o stradă sau care fac referire la instituțiile ori construcțiile importante aflate în zonă.

Se poate observa o categorie bine reprezentată de toponime care evidențiază particularitățile geografice ale zonei și care fac referire la rețeaua hidrografică ori la configurația terenului. Se pot identifica și determinanții istorici, multe nume de străzi capătă denumiri noi după cel de-al Doilea Război Mondial dar mai ales în perioada comunistă. Aceste denumiri antroponimice comemorative fac referire la epocile mai îndepărtate ale istoriei sau omagiază personalități istorice, locale sau oameni de cultură.

Dacă în secolul XVIII și secolul XIX existau în oraș multe nume de străzi cu încărcătură religioasă, ce reflectau momente din viața spirituală a locuitorilor orașului, regimul comunist nu a tolerat acest aspect și a impus denumiri care se potriveau concepției ateiste a ideologiei epocii. Prin urmare, numele acestor străzi a fost schimbat, iar pentru zona cuprinsă în acest studiu un exemplu ar fi *strada Ortodoxă*, care devine *strada Săliște* după război, nume topic ce înseamnă *sat pustii*, [dexonline.ro], cu referire la faptul că zona a fost distrusă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. *Strada Sf. Apostoli* și-a dobândit numele datorită bisericii *Sf. Apostoli Petru și Pavel*, construită în 1847, care a rezistat timpurilor și unde se mai slujește și astăzi. Strada a dispărut în urma planurilor de sistematizare.

Faptul că portul și târgul s-au dezvoltat în timp datorită comerțului și a meșteșugurilor, s-a reflectat în diversitatea numelor topice care prezintă

evoluția zonei și care fac referire la activitatea comercială, de depozitare și de transport.

În 1856, a avut loc Congresul de la Paris, care a hotărât înființarea Comisiei Europene a Dunării la Galați, organism ce a reglementat navigația pe Dunăre [Tatu, 2008:126-127]. Este posibil ca străzile *Congresului* și *Comisiei* să-și fi căpătat numele cu scopul de a omagia aceste evenimente de o importanță majoră pentru dezvoltarea orașului. Dispar în urma lucrărilor de sistematizare.

Toponimia „seamănă cu epocile trecute ale unei limbi fixate în texte, deoarece conservă stări lingvistice care au dispărut cu vremea” [Jordan, 1963:8]. În harta din anul 2005 figurează *strada Ghecet*, ce leagă azi strada *Siretului* de strada *Apollon*. Din perspectivă etimologică, termenul *ghecet* este un arhaism, ce însemna în turcește *punct de trecere, trecătoare*, folosit în trecut cu referire la târgul Galați, descris drept:

„drumul prin principatul Moldovei dincoace de Prut, constituind cea mai sigură cale, care putea fi abordată, atât de caravanele de negustori (..), călărășii de Galați, (...) dar și de armeele invadatoare” Tatu [2006:57].

A mai existat în trecut și *strada Colonialelor*, ce începea din *strada Nouă* și se termina în *strada Portului* [Nanu, 1925]. Termenul *coloniale* se folosea cu referire la anumite produse considerate de lux la vremea respectivă, cum ar fi ceai ori cafea, care erau aduse din alte țări, ce erau de obicei *colonii*, adică teritorii ocupate și administrate de o națiune străină și care erau dependente de aceasta pe plan politic, economic și cultural [DEX]. Astăzi strada nu mai există.

Concluzii

Parte componentă a lexicului limbii române, toponimele joacă un rol important în păstrarea identității locale și culturale și se bazează pe lexicul comun al limbii. Pe lângă faptul că dovedesc continuitatea locuirii în zona respectivă, oferă și informații relevante despre transformările sociale, culturale și economice survenite în urma modernizării și dezvoltării portului.

Interpretarea materialului lingvistic, obținut în urma consultării hărților menționate, a bibliografiei dar și a anchetelor efectuate pe teren, a demonstrat și faptul că geografia zonei inclusă în acest studiu a cunoscut schimbări radicale determinate de schimbările de regim politic. Astfel unele străzi au căpătat nume noi în perioada comunistă, care nu au nicio legătură

cu istoria spațiului pe care îl denumesc, în timp ce un număr multe străzi au dispărut complet datorită reconstrucției orașului și a dezvoltării zonei industriale. Chiar dacă se păstrează și până astăzi denumiri de străzi din epoci diferite, vor dispărea și ele în timp, fapt ce evidențiază importanța studiilor de toponimie, care contribuie la protejarea patrimoniului toponimic românesc.

BIBLIOGRAFIE:

- *** *Dicționarul explicativ al limbii române*, <https://dexonline.ro>
- *** *Galați ghid* (hartă) 2005
- *** *Galați, ieri și azi*, Consiliul Județean Galați, Centrul cultural "Dunărea de Jos", Galați, 2019, <https://www.ccdj.ro/files/RDJ%20nr%20214%20-%20decembrie%202019-compressed.pdf>
- *** *Galați, vacanță europeană*, Consiliul Județean Galați, 2015
- *** *Planul Municipiului Galați, 1914*, donată de American Geographical Society (prin amabilitatea domnului Ilie Negrea)
- *** *Tezaur toponimic al României. Moldova*, coord. Moldovanu Dragoș, vol. II, *Mic dicționar toponimic al Moldovei structural și etimologic. Partea I. Toponime personale*, Ed. Universității "Al. I. Cuza", Iași, 2014
- Brezeanu, Ioan, Munteanu, N. G., (coord.) *Județul Galați pe scara timpului*, Comitetul Județean Galați al P.C.R, 1972
- Cilincă, Victor, *Comori de patrimoniu/Vadul Sacalelor și o supraviețuitoare a defunctului centru*, Viața Liberă, <https://www.viata-libera.ro/campanii-vlg/80637-comori-de-patrimoniu-vadul-sacalelor-si-o-supravietuitoare-a-defunctului-centru>, 26 august 2016
- Iordan, Iorgu, *Toponimia românească*, Ed. Academiei, București, 1963
- Mihali, Adelina, *Toponimia Văii Vișeuului. Clasificare semantică*, <http://bslr.ubm.ro/files/2013/AdelinaMihali.pdf>, 2013
- Munteanu-Bîrlad, N., Gh., *Pagini din Galații de altă dată*, în Almanachul (Ghid) al orașului Galați, 1927
- Nanu, N. C., *Călăuza orașului Galați*, 1925.
- Pacu, Moise, *Cartea județului Covurlui*, București, 1891.
- Păltănea, Paul, *Istoria orașului Galați de la origini până în 1918*, ediția a II-a, Ed. Partener, Galați, 2008.
- Popescu, F., Popescu, C. M., *Contribuții românești la vocabularul eponimic internațional*, https://www.researchgate.net/profile/Floriana-Popescu/publication/329402771_CONTRIBUTII_ROMANESTI_LA_VOCABULARUL_EPONIMIC_INTERNATIONAL/links/5c06cc15a6fdcc315f9d007/CONTRIBUTII-ROMANESTI-LA-VOCABULARUL-EPONIMIC-INTERNATIONAL.pdf, 2018.

- Puşcaşu, Violeta, *Biserica – indicator al dinamicii urbane a oraşului Galaţi*, 2009, https://www.academia.edu/14266929/BISERICA_INDICATOR_AL_DINAMICII_URBANE_A_ORAȘULUI_GALAȚI
- Rezeanu, Adrian, Modoran, Filofteia, *Toponimia urbană. Dinamica numelor de străzi*, *Limba română*, 45, nr. 1-6, Bucureşti, pp. 115 – 122, 1996.
- Rezeanu, Adrian, Modoran, Filofteia, *Categoria “toponim aparent” în urbanonimie*, *Limba română*, 45, nr. 4-6, Bucureşti, pp. 319 – 329, 1997.
- Sala, Marius, *Probleme de toponimie – I*, în *Limba română*, an. XIII, nr. 2/1964.
- Sala, Marius, *Probleme de toponimie – II*, în *Limba română*, an. XIII, nr. 3/1964.
- Tatu, Tudose, *Împrăștiatele povești ale Portului de Aur*, Ed. Sinteze, Galaţi, 2006
- Tatu, Tudose, *Istoria trudită a fabricilor uitate*, Lucrare editată de Patronatul întreprinderilor mici și mijlocii, Galaţi, 2008.
- Țurlan, Valentin, *Note de toponimie gălățeană*, LR, XLIV, (1-2), 65, 1995.

TOPONYMIC ASPECTS RELATED TO THE PORT AREA OF GALATI

Abstract: Our paper aims at accomplishing a more complex image of the toponymic peculiarities identified in Galati port region. The paper focuses on the social and economic characteristics of the area included in this research in order to explain the changes that had occurred in street names. Studies demonstrate that Galaţi old Danubian port had developed significantly starting with the 15th century, becoming Moldova’s major port for trade in the 17th and 18th century, since it was the only one with access to the Black Sea. The area included our research had witnessed dramatic changes, but it had been rebuilt each time. Unfortunately, many of its former houses, buildings, factories and churches were lost, being destroyed or demolished during the communist regime in order to make room for the communist blocks of flats. Several streets got new names reflecting the new realities while others completely disappeared.

Keywords: *Galaţi, toponymy, linguistic heritage, shipyard.*